

Oluf Pedersen: Den højtærede Handelsminister vilde ikke udtale sig om, hvorvidt det var dette Lovforslags Formaal at skabe Betingelser for en Udvidelse af Gælden, og heller ikke med Hensyn til en Lovgivning til Sikring af Pengevæsenet, men den højtærede Handelsminister hævdede, at der ikke ved dette Lovforslag vilde skabes nogen Inflation. Det maa jeg forstaa saaledes, at den Dag det viser sig, at man ikke kan holde Kronekursen, vil man standse Kreditgivningen, eventuelt forhøje Diskontoen og altsaa bryde det Tilsagn, man har givet i denne Lov. Man har efter min Opfattelse ved denne Lov slaaet sig selv Midlerne ud af Hænderne, men det er altsaa Meningen, at man vil gaa bort fra Loven, hvis det viser sig, at der sker en Inflation.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Fisker: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Lettelse af Konvertering m. m. af Kreditforeningslaan.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4735, Fremsættelsen i Tidenden Sp. 3448).

Sagen sattes til Forhandling.

Fisker: Dette Lovforslag tager ikke alene Sigte paa at lette Debitorer Adgangen til enkeltvis at overføre højt forrentede faste Laan til Laan med en lavere Rentefod, men tillige, hvad jeg anser for at være mere betydningsfuldt, deres Adgang til at faa nedskrevet Terminsafdragene ved indenfor nærmere fastsatte Grænser at overføre et Laans Restgæld til ny Hovedstol. Der foregaar jo saa at sige daglig i alle Kreditforeninger Konvertering eller Overførelse af Laan, men i alle Tilfælde er disse Overførelser eller Omskrivninger betingede af, at de efterfølgende Panthavere giver deres Samtykke dertil.

Under normale Forhold er et saadant

Forbehold rimeligt og naturligt, men der er i Øjeblikket ikke megen Mening i, at en sekundær Panthaver, hvis Fordring kan være ganske undergravet og maaske helt værdiløs, fremdeles skal kunne modsætte sig en Debtors Adgang til ved Konvertering af foranstaaende Behæftelser at opnaa større Udsigt til vedblivende at bevare sit Skøde. Der er saa meget mindre Grund til at oprettholde denne Bestemmelse under de nuværende økonomiske Forhold, som det maa være i de efterfølgende Panthaveres Interesse, at Realisation af Panter i Øjeblikket længst muligt undgaas. Naar først Realisation af Pantet finder Sted og Gælden saneres, vil det selvfølgelig være de sidste Panthavere, der først maa give Afkald paa deres pantsikrede Fordringer, og den Adgang, de har til gennem en personlig Fordring paa deres tidligere Debitor senere at gøre deres Krav gældende, er ikke meget bevendt. Jeg hilser med Tilfredshed Bestemmelserne i Lovforslagets § 1 om, at dette Samtykke i de 2 kommende Aar, indtil Juni Termin 1935, ikke er fornødent.

Bestemmelsen om, at Restgælden paa de samme Vilkaar kan overføres til ny Hovedstol, kan vel ikke indenfor de aabne Serier faa stor Interesse for helt nye Laans Vedkommende, hvor Afdragene jo ikke spiller nogen videre Rolle i Forhold til Terminrenterne; men der vil alligevel ogsaa indenfor aabne Serier kunne findes en Række Laantagere med saa gamle Laan, at Afdragene udgør et saa stort Beløb, at der meget vel kan blive Tale om en værdifuld Haandsrækning, naar Restgælden kan omskrives til ny Hovedstol. Derimod vil Forslagets § 3, hvorefter Indenrigsministeren bemyndiges til paa nærmere fastsatte Vilkaar at udvide denne Omskrivningsret til ogsaa at gælde Landbrugere med faste Laan i allerede lukkede Serier, kunne faa meget stor Betydning, og da i særlig Grad for Debitorer med Laan i lukkede Serier, hvis Kursansættelse gør det meget usandsynligt, at egentlig Konvertering vil kunne finde Sted.

Naar man i Øjeblikket ser af de officielle Kursnoteringer, at 1ste Prioritets 4½ pCt.s Laan er opført til sidst i 70erne eller først i 80erne, vil det jo for enhver, der har noget Kendskab til disse Forhold, være indlysende, at Muligheden for almindelig Omskrivning eller Konvertering af disse Laan i Virkeligheden ligger langt ude i Fremtiden. Det vil vel være sandsynligt, hvis Rentesaenkningens Forslag og de øvrige Bestemmelser kommer til at opfylde deres Hensigt, at man vil kunne hæve Obliga-